

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2023-10-04 Nr. 429-489
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) atstovės prašymą išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2022 m. sausio 25 d. – kovo 23 d. pareiškėjas iš savo mokėjimo sąskaitos banke (toliau – Sąskaita) atliko į, kaip nurodė bankui pateiktuose mokėjimo nurodymuose, savo mokėjimo sąskaitą finansų įstaigoje *Transactive Systems UAB* tris mokėjimus, kurių bendra suma 145 000 EUR (toliau – Ginčijami mokėjimai).

2022 m. birželio 16 d. pareiškėjas per savo atstovę pareikalavo banko gražinti jam Ginčijamų mokėjimų sumas, tačiau bankas šio reikalavimo netenkino.

Nesutikdamas su banko sprendimu, pareiškėjas per atstovę kreipėsi į Lietuvos banką dėl kilusio vartojimo ginčo nagrinėjimo. Pareiškėjas teigė, kad tapo investicinio sukčiavimo auka¹, ir reikalavo, kad bankas gražintų jam Ginčijamų mokėjimų sumas.

Atsiliepime bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjo reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė tinkamai įvykdęs paties pareiškėjo autorizuotus Ginčijamus mokėjimus ir dėl to neturintis pareigos gražinti pareiškėjui šių mokėjimų sumų.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo gražinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas (iš viso 145 000 EUR) pagrįstumo.

Ginčo šalis sieja sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Tarp šalių nėra ginčo dėl Ginčijamų mokėjimų autorizuotumo, todėl šių mokėjimų autorizavimo aplinkybės toliau sprendime nebus plačiau analizuojamos, laikant Ginčijamus mokėjimus autorizuotais.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir įvertinti pareiškėjo reikalavimo bankui pagrįstumą, Lietuvos banko nuomone, būtina nustatyti, ar bankas turi pareigą gražinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas.

Pažymėtina, kad mokėtojo tiesiogiai inicijuotos ir autorizuotos mokėjimo operacijos

¹ Pareiškėjo atstovė nurodė, kad pareiškėjas norėjo per platformą „BROKERAGEA“ investuoti į kriptoturtą ir auksą, buvo sudaręs su šia platforma sutartis, kurios, kaip pareiškėjui vėliau paaiškėjo, galimai buvo fiktyvios, ir atsidaręs šioje platformoje investicinę sąskaitą, tačiau jokio kriptoturto ir (ar) aukso taip ir neįgijo.

įvykdymo atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neturi imperatyvios pareigos grąžinti mokėtojui jos sumos, nebent būtų nustatyta, kad jis nepagrįstai arba netinkamai įvykdė šią mokėjimo operaciją arba nepagrįstai mokėtojo prašymu neatšaukė jos vykdymo.

Iš bylos duomenų matyti, kad pareiškėjo bankui pateikti mokėjimo nurodymai vykdyti Ginčijamus mokėjimus atitiko šalių iš anksto sutartas sąlygas. Šiais mokėjimo nurodymais pareiškėjas pavedė bankui pervesti Ginčijamų mokėjimų sumas į konkrečią mokėjimo sąskaitą kitoje finansų įstaigoje, šiuose nurodymuose teigdamas, kad nurodyta mokėjimo sąskaita priklauso jam pačiam. Pareiškėjo atstovės kreipimesi į Lietuvos banką nebuvo nurodyta, kad bankui pateiktuose mokėjimo nurodymuose pareiškėjas būtų pateikęs bankui tikrovės neatitinkančios informacijos apie mokėjimo sąskaitos, į kurią pareiškėjas nurodė bankui pervesti Ginčijamų mokėjimų sumas, savininką. Taigi pagrindo manyti, kad Ginčijami mokėjimai buvo atlikti ne į pareiškėjo mokėjimo sąskaitą kitoje finansų įstaigoje, Lietuvos bankas neturi.

Bankas, kaip mokėjimo paslaugų teikėjas, neteikė pareiškėjui jokių su investavimu susijusių paslaugų, todėl pareigos įspėti ir (ar) kitaip informuoti pareiškėją apie galimas investavimo rizikas neturėjo. Apie tai, kad Ginčijami mokėjimai buvo kažkaip susiję su pareiškėjo siekiu investuoti per platformą „BROKERAGEA“ ir (ar) kad pareiškėjas galimai nukentėjo nuo šios platformos, bankui tapo žinoma tik po to, kai pareiškėjas per savo atstovę 2022 m. birželio mėn. apie tai jam pranešė.

Pareiškėjas per savo atstovę teigė Lietuvos bankui, kad bankas nesiėmė sukčiavimo prevencijos ir (ar) kitų reikiamų priemonių, galėjusių apsaugoti pareiškėją, tačiau banko pateikti duomenys tai paneigia. Bankas pateikė Lietuvos bankui įrodymus, kad dėjo pastangas, jog pareiškėjas būtų iš anksto įspėtas apie galimas sukčiavimo rizikas, jas įvertintų ir susilaikytų nuo Ginčijamų mokėjimų atlikimo, jei nėra tikras, kam juos atlieka. Svarbu pažymėti ir tai, kad banko pareiškėjui teiktuose įspėjimuose buvo nurodytos ne tik dažniausiai pasitaikančios sukčiavimo schemos, įskaitant investicinį sukčiavimą, bet ir pasiūlyta susisiekti su banku, jei pareiškėjas turi abejonių dėl ketinamų atlikti Ginčijamų mokėjimų. Remiantis bylos duomenimis, banko teiktų įspėjimų ir (ar) siūlymų pareiškėjas tuo metu nepaisė ir kryptingai siekė atlikti Ginčijamus mokėjimus.

Nors bankui, kaip mokėjimo paslaugas teikiančiam rinkos profesionalui, yra keliami aukštesni profesionalumo, atidumo ir rūpestingumo standartai, Lietuvos banko nuomone, tokių standartų taikymas savaime nereiškia, kad bankas, gaudamas iš savo kliento mokėjimo nurodymus, imperatyviai privalo kaskart, t. y. prieš kiekvienos mokėjimo operacijos įvykdymą, papildomai klausti kliento, kam ir koku tikslu jis atlieka konkrečią mokėjimo operaciją, išsiaiškinti, su kokiais asmenimis klientas bendravo (bendrauja), atlikdamas konkrečią mokėjimo operaciją, įspėti klientą apie visus galimus sukčiavimo būdus ir schemas bei kitokias rizikas ir (ar) kitaip, nesant tam objektyvaus, pakankamo ir teisėto pagrindo, riboti kliento teisę atlikti norimą mokėjimo operaciją iki tol, kol bankas išsiaiškina pirmiau nurodytas aplinkybes ir įsitikins, kad klientas supranta egzistuojančias rizikas, žino asmenis, kuriems atlieka mokėjimo operacijas, suvokia galimas savo veiksmų pasekmes ir pan. Lietuvos banko nuomone, patys vartotojai, įskaitant pareiškėją, besinaudodami mokėjimo paslaugomis, taip pat turi elgtis rūpestingai ir atsargiai, ypač elektroninėje erdvėje, reikalaujančioje didesnio vartotojų pastabumo, atidumo ir kritiškumo, vertindami iš jiems nepažįstamų asmenų gautus pasiūlymus, reikalavimus ir (ar) kitą informaciją.

Įvertinus pirmiau nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad objektyvaus ir teisėto pagrindo atsisakyti vykdyti Ginčijamus mokėjimus, bankas neturėjo, todėl, vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi², turėjo pareigą juos įvykdyti.

Remiantis ginčo šalių pateiktais duomenimis ir paaiškinimais, Ginčijami mokėjimai buvo įvykdyti tinkamai, nes kitaip pareiškėjas nebūtų galėjęs perduoti Ginčijamų mokėjimų sumų jo nurodytai platformai „BROKERAGEA“, kuri nebuvo tiesioginė šių mokėjimų sumų gavėja.

Dėl Ginčijamų mokėjimų grąžinimo pareiškėjas pirmą kartą kreipėsi į banką praėjus beveik trimis mėnesiams nuo paskutiniojo Ginčijamo mokėjimo įvykdymo, t. y. praleidęs Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą³, per kurį jis, kaip mokėtojas, turėjo teisę atšaukti bankui pateiktus mokėjimo nurodymus vykdyti Ginčijamus mokėjimus.

Nenustačius aplinkybių, dėl kurių bankas turėtų grąžinti pareiškėjui Ginčijamų mokėjimų sumas, pagrindo laikyti pareiškėjo reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra, todėl pareiškėjo reikalavimas yra atmestinas.

² Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

³ Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo nurodymo negalima atšaukti po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus Mokėjimų įstatymo 44 straipsnyje nustatytas išimtis, kurios nagrinėjamu atveju yra neaktualios.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (ar) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakymui į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį.⁴

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

---

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.